

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כל העם לכל אחד

857 סניפים
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

ושמחת בחגך

בתי חב"ד ברחבי הארץ מקיימים פעילות רחבה להבאת שמחת החג ומצוותיו להמוני העם. סוכות ציבוריות ופעילות בכל רחבי הארץ. הפעילות הענפה של חודש החגים תסתיים באירועים גדולים של הקפות שניות, שנערכות בתיאום עם הרשויות המקומיות.

הקפות שניות בכפר חב"ד

כמיטב המסורת, ועד כפר חב"ד מזמין את המוני בית ישראל להקפות השניות, שייערכו השנה במוצאי שמחת תורה, ברחבה מול 'ישיבת תומכי תמימים'. אלפים, מכל גוני הקשת, נוהגים לבוא להקפות האלה, ולשמוח שמחה טהורה וסוחפת, עם חסידי חב"ד, עד השעות הקטנות של הלילה. את שמחת ההקפות יובילו הזמר נמואל הרוש ותזמורתו. ההקפות יתחילו בשעה 8:30 בערב.

הקפות במערת המכפלה

כמיטב המסורת של השנים האחרונות, בית חב"ד חברון מקיים במוצאי שמחת תורה הקפות שניות במערת המכפלה, עם תושבי היישוב היהודי בחברון ועם ציבור מגוון מכל רחבי הארץ. הזמר החסידי מנדי ג'ירופי ירקיד את הציבור. אולם יצחק יהיה פתוח. ההקפות מתואמות עם כוחות הביטחון. לפרטים 055-2977777.

סוכות על הדרך

מאות סוכות חב"ד
פתוחות עבורכם כל ימי החג

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
17:23	17:45	17:33	17:45	17:46	17:52
18:39	18:41	18:40	18:41	18:42	18:50

שבת ישראל,
קרם והזמנים

לדריש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

לרקוד את האמונה בניצחון

נשמח על שיש לנו תורה נצחית, שבזכותה גם העם היהודי הוא עם הנצח. בחג הזה נפתחים ברזי השמחה העליונים לכל השנה

הקשר העמוק. בין עם ישראל לתורה (צילום: ישראל ברדוגו)

לכן נשמח בשמחת תורה. נשמח על שיש לנו תורה נצחית, שבזכותה גם העם היהודי הוא עם הנצח. לאורך כל ההיסטוריה עמדו עלינו לכלותנו, אבל הקב"ה מצילנו מידם. הקשר העמוק הזה, בין עם ישראל לתורת ישראל ולאלוקי ישראל, הוא מקור שמחתנו ותקוותנו. בזכותו אנחנו בטוחים שנעמוד בכל האתגרים ונוסיף לפרוח ולשגשג עד הגאולה האמיתית והשלמה.

אוצרות השפע

שמחת תורה הוא גם מקור השפע של הברכה והשמחה. גדולי החסידות אמרו כי כל הדברים שאפשר להשיג בראש השנה וביום הכיפורים עלידי בכי ולב נשבר, אפשר לקבל בשמחת תורה עלידי השמחה. עוד אמרו, כי הרגעים של שמחת תורה יקרים מפי, ובכל אחד מהם אפשר לשאוב אוצרות של שפע לכל השנה.

דווקא לנוכח המלחמה המתמשכת והתקוות לשובם של החטופים – זה הזמן לפתוח את ברזי השמחה העליונים, ולמשוך מהם שפע של שמחה. כשאנחנו שמחים בשמחת תורה, אנחנו מבטיחים לעצמנו שנה של שמחה, שפע וברכה.

הבה ננצל את החג היקר הזה כדי להטעין את עצמנו במאגרי שמחה לכל השנה, ובטוחים אנו שבכוח השמחה נצלח את כל האתגרים, נשיג את הניצחון המלא, ותהיה לנו שנה טובה, מתוקה ושמחה!

אנו מתקבלים לחג שמחת תורה בתחושת רעדה. אין מי שלא יחשוב על שמחת תורה אשתקד, איפה היה ומה חווה. בשורות האיום, הלא-נודע, הדאגה והחרדה, ההתגייסות להצלת תושבי העוטף, הקרבות הקשים.

המחשבות והזיכרונות עלולים להקשות עלינו לחגוג ולשמוח בשמחת התורה, וזה האתגר הגדול העומד לפנינו – להתעלם מכל התחושות הכואבות ולהתמקד בשמחה. אנחנו חייבים את זה לעצמנו, לילדינו, לכוח החיים שבנו ולעתידנו כעם יהודי.

לנו הניצחון

חג הסוכות מתואר במקורותינו כחג הניצחון. המדרש אומר שבראש השנה עם ישראל עומד למשפט מול אומות העולם, ועדיין איננו יודעים מי ניצח. ואולם כאשר יהודים יוצאים בחג הסוכות ולולביהם בידיהם – ברור לכול שאנחנו ניצחנו. הרמת הלולבים כמוה כצבא מנצח החוזר משדה הקרב ומניף את חרבותיו למעלה, בתנועת ניצחון.

גם אנחנו בטוחים בניצחוננו. אמנם ספגנו מהלומה קשה וכואבת, חוינו השפלה נוראה, איבדנו חללים רבים, מאות מבנינו ובנותינו הלכו בשבי – אבל מתוך השבר הזה קמנו כאריות והפכנו את הקערה על פיה. מי שביקשו להמיט עלינו חורבן, חווים עכשיו על בשרם את טעמם של החורבן וההרס.

בשנה האחרונה נוכחנו כי בורא העולם עומד לימינו ומנחיל לנו את ההצלחה והניצחון. התקיימו בנו פסוקי ספר תהילים: "יָבֹדַע בְּגִיִּים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף... וְהָשִׁב לְשִׁבְנֵינוּ שְׂבָעִתִּים אֱלֹהֶיךָ חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ ה'". את החרפה שהמיטו עלינו קיבלו פי שבעים ושבועה!

טבעת החנק שאיראן עמלה לבנות סביבנו – נשברה. תחילה נגדעה הזרוע הדרומית, ובשבועות האחרונים נגדעת בהתמדה הזרוע הצפונית. מציאות חדשה ובטוחה לאין ערוך מתחילה להתהוות, על אפן וחמתן של אומות העולם, החורקות שיניים למראה היהודים המנצחים את אויביהם.

בין הפסוקים שקוראים קודם ההקפות בשמחת תורה אומרים את הפסוק: "ה' מִלֵּךְ, ה' מִלֵּךְ, ה' מִלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד". אפשר להבין שמזכירים את היותו של מקב"ה מלך ואת מלכות ה' בעתיד, שכן זה נותן חיזוק בשמירת התורה; אבל מה הקשר בין העובדה שה' מִלֵּךְ, בעבר, לשמחת התורה?

אילו זה היה פסוק שלם מהתנ"ך, לא היה מקום לשאלה, כי מביאים את הפסוק בשלמותו; ואולם הפסוק הזה מורכב למעשה משלושה פסוקים שונים, אלא שחכמינו תיקנו לאומרו בתפילת שחרית וקודם ההקפות. זאת ועוד: לכאורה הסדר היה צריך להיות עבר, הווה ועתיד: ה' מְלֶכֶּה ה' מְלֶכֶּה ה' מְלֶכֶּה, ולא להקדים את ההווה לעבר.

הסבר הדברים: כאשר יהודי מתבקש לשמוח עם התורה מפני שהקב"ה, נותן התורה, הוא מלך של כל העולם, נדרשת הבהרה שמלכותו של

כאשר אומרים תחילה את הקביעה "ה' מִלֵּךְ" אין זה במשמעות של פועל בזמן הווה אלא שם תואר - הקב"ה הוא מלך. בכך מצהירים שהמלוכה של הקב"ה נצחית. והסיבה שמזכירים מלוכה בפועל רק בעבר ובעתיד ולא בהווה, היא מפני שבאמת אין מציאות של הווה, אלא עבר או עתיד בלבד.

מצד שני, לאמירה שה' הוא מִלֵּךְ, בשם התואר, צריך להוסיף שהוא מִלֵּךְ בעבר וימלוך גם בעתיד, כדי להראות שמלכות הקב"ה מתקיימת גם בתוך גדרי הזמן. וכדי לשלול את הטעות שגדרי הזמן משפיעים על הקב"ה, מקדימים ואומרים שה' הוא מִלֵּךְ בעצם.

גם לאחר שאומרים שהקב"ה הוא מִלְךְ בְּכָל הַתּוֹקֶף, הַלּוֹא רְצוֹנוֹ הוּא שִׁנְגִּילָה אֶת מַלְכוּתוֹ לְעֵין כּוֹל. זֹאת מִבְטָא הַפְּסוֹק הַבָּא (תהילים כט,יא): "ה' עָז לְעַמּוֹ יִתֵּן", הַיֵּינוּ, שְׁנוֹסֵף עַל הַיּוֹתֵם שֶׁל שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "עֲזִים שְׁבָאוֹמוֹת", הַקֵּב"ה מוֹסִיף לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹקֶף שֶׁלוֹ, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, שֶׁנִּקְרָאת 'עוֹז'.

והכתוב מסיים: "ה' יברך את עמו בְּשָׁלוֹם".
השפעת בני ישראל על העולם תהיה בדרכי נועם
וללא מלחמה; משום שהתוקף של הקב"ה מפיל
פחד על אויבי ישראל, והללו חוששים מלכתחילה
להתעמת עם בני ישראל.

(תורת מנחם, כרך עה, עמ' 152)

בתו של רבי מאיר מפרמישלן חלתה, ובשמחת תורה עמדה על סף יציאת הנשמה. בני ביתו של הצדיק התפרצו לבית המדרש, בדיוק בשעה שרבי מאיר היה שרוי בעיצומה של שמחת ההקפות, וזעקו שיתפלל על בתו.

נכנס הצדיק לחדר בתו, ראה את מצבה, חזר לבית המדרש וקרא:

”ריבוננו של עולם, ציווית לתקוע בשופר בראש השנה – ומאיר’ל תקע; ציווית להתענות ביום הכיפורים – ומאיר’ל התענה; ציווית לשבת בסוכה בחג הסוכות – ומאיר’ל ישב; ציווית לשמוח בשמחת תורה – ומאיר’ל שמח. עכשיו עשית את בתו של מאיר’ל חולה, ומאיר’ל חייב לקבל גם את הרעה בשמחה. אבל הלוא כתבת בתורתך ש’אין מערבין שמחה בשמחה!’.”

חזר רבי מאיר לשמחת ההקפות, וזמן קצר אחר־כך עברה בתו את המשבר ויצאה מכלל סכנה.

"בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד" (משנה סוכה ג,יב). בנוהג שבעולם מקפידים יותר על ההידור במדינה מאשר על ההידור כלפי הקודש. רוצים יותר להתהדר ולהתגאות לפני הבריות מלהתגאות לפני המקום. רומזת לנו המשנה שההידור כלפי המקדש צריך להיות פי שבעה מההידור כלפי המדינה.

(דרשות אל עמי)

”באספכם את תבואת הארץ תחוגו את חג ה”
 (ויקרא כג, לט). את חג האסיף, חג הטבע, ”תחוגו”
 כמו ”את חג ה” – כי הוא יתברך שנתן כוח
 בטבע לגדל את הצמחים, והוא הנותן מטר על
 פני האדמה ומרווה את הארץ ונותן זרע לזורע
 ולחם לאוכל.

(אזניים לתורה)

לרבי מהר"ש מליובאוויטש היה משרת ושמו יוסף־מרדכי, שהיה משרת גם אצל אביו, ה'צמח צדק'. פעם אחת נכנס יוסף־מרדכי לסוכתו של הרבי כשהוא שרוי בכעס. אמר לו הרבי מהר"ש: "יוסף־מרדכי, אמנם אתה 'מיוחס', אבל צריכים להיות בדרך־ארץ לפני הסכך. הסכך אינו אוהב כעס".

(ספר השיחות תש"ד)

כלל במאמר "והיית אך שמח" להבטיח שאם ישמח ויגיל בחג הסוכות, יהיה שמח וטוב לב כל השנה; ואם התעצב בראשית השנה – בעיצבון תאכלנה. כי כן טבע המציאות, השמח בחלקו – ששון ושמחה ישיג, והנאנח בלא סיבה – ייאנק דום כל הימים.

(אברבנאל)

אצל הרבי הרש"ב מליובאוויטש – נוי הסוכה היה היושב בסוכה. הפחד של קבלת עול מלכות שמיים בראש השנה, עבודת ערב יום הכיפורים ושמחת חג הסוכות היו אצלו חוויות של פנימיות הנפש.

(ספר השיחות תש"ד)

– מי ששרוי בצער וייסורים, ייפטר מהייסורים אם יקיים את מצוות סוכה כהלכתה.

(צמח צדיק)

"המצטער" – האדם שיכול להצטער ממצוות סוכה, אומרים לו: אתה "פטור מן הסוכה"; אינך ראוי להיות במקום נעלה כזה.

(רבי לוי יצחק שניאורסון)

י'ו	ה'	ד'	ג'	ב'	א'	ש"ק י"ז תשרי	יום בשבוע
ה'ל מטמאי משכב ומושב פרק א"ג	פרק יד"טו	פרק יא"יג	פרק ח"י	פרק ה"ז	פרק ב"ד	ה'ל פרה אדומה פרק יד"טו ה'ל תומאת צרעת פרק א	ג' פרקים ליום
פרק ד	פרק ג	פרק ב	ה'ל במרות פרק א	פרק ג	פרק ב	ה'ל חגיגה פרק א	פרק א' ליום

058-7554144 • **להאזנה לשיעור בג' פרקים** חייגו: 03-3062770

**לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם**

כתקנת הרבי מליובאוויטש

שתתחדש עלינו
שנה של נועם...

מוקד הזמנות:

077-2304757

נעם
מבית אסיקים שבת

גילוי האורות העליונים

מקיפים בהקפות. מבואר בתורת החסידות שלעיתיד לבוא, בזמן הגאולה, יאיר בעולם הזה האור ה'סובב כל עלמין', המכונה 'אור מקיף'. כידוע, האור האלוקי השופע מהקב"ה מתחלק לאורות 'פנימיים', המצטמצמים לפי ערכם של המקבלים, ולכן ביכולתם להתלבש בפנימיותם, ולאורות 'מקיפים' – אורות אינסופיים, שאינם יכולים להתלבש כיום בתוך גדרי הבריאה, ושהשפעתם עליה היא בהיותם כביכול מקיפים אותה.

גם בחג הסוכות אנו זוכים ל'אור המקיף', ולכן עורכים בו 'הקפות' באמירת 'הושענות'. אורות עליונים אלה קשורים לניסוך המים בחג, ומפני שהם אורות 'מקיפים', לא נכתבה מצוות ניסוך המים בפירוש בתורה, אלא ברמז בלבד (כי ה'מקיף' אינו יכול להתלבש במילים גלויות).

בשמיני עצרת ושמחת תורה מאירים 'מקיפים' עליונים עוד יותר, וכנגדם עורכים את ה'הקפות' עם ספרי התורה. רבנו הזקן מבאר (לקוטי תורה דברים פג) שעל-פי זה "ובן עוד עניין הקפות שבשמיני עצרת, שלא נכתבו אפילו בתורה שבעל-פה ואינו אלא מנהג, כי הנה המה מקיפים דאבא [מקיפים הקשורים לספירת החוכמה], ולכן לא ניתנו לכתוב אפילו בתורה שבעל-פה". הוא מסביר שדווקא מפני שההקפות של שמחת תורה קשורות לאורות 'מקיפים' עליונים כל-כך, לא נכתב הדבר אפילו בתורה שבעל-פה, אלא הדבר נתקבל מכוחו של מנהג ישראל, מפני שרק בדרך זו יכול עניין נעלה כל-כך להתגלות בעולם.

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד
תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

התורה לא בשמיים

"פסק שער לכן קדם, פסק בהפרכת קדמה – הרי זה טמא" (הלכות טומאת צרעת ב,ט)

שנאמרה בעת יציאת נשמתו. הסבר זה אומר דורשני. וכי כל הלכה הנאמרת מפי חכם סמוך להסתלקותו אינה הוראה?

מסביר ה'חתם סופר' הסבר מקורי: אילו היו שומעים מפי רבה פסק הלכה שזה טהור, היו חייבים לציית לכך, גם אם הפסק נאמר בעת הסתלקותו. אלא שבגמרא מסופר שאיש לא נכח ביציאת נשמתו, ואיש לא שמע מפיו את הפסק 'טהור'. כיצד נודע הסיפור? מוכרחים לומר שהדבר נודע לחכמי ישראל בחלום או על-ידי אליהו הנביא. פסק דין שהגיע בחלום או בנבואה אינו מחייב, שכן התורה "לא בשמיים היא" (ש"ת חתם סופר אור"ח, סי' רח).

הגמרא (בבא מציעא פו,א) מספרת שבבית דין של מועלה התעוררה שאלה הלכתית: מה הדין אם יש פסק על בהרת אם היא קדמה לשיער הלבן? הקב"ה אמר 'טהור', וחכמי מתיבתא דרקיעא אמרו 'טמא'. החליטו שמי שיכריע בשאלה יהיה החכם רבה בר-נחמני. מלאך המוות נשלח להביאו לעולם האמת, ובעת יציאת נשמתו מגופו אמר "טהור, טהור".

שואל רבנו יוסף קארו בחיבורו 'כסף משנה' על הרמב"ם: איך ייתכן שהרמב"ם פסק שבמקרה זה טמא, שלא כהכרעת רבה בר-נחמני?

ומשיב: כשם שאין לפסוק הלכה על-פי הוראה משמיים, כי "תורה לא בשמיים היא", כך אין לסמוך על הכרעת רבה

ב"ה

קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

תשלום הוגן

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, רימונים ועוד

ישועה בכוח השמחה

תקווה חלילה...

נכנס החסיד, מושיט את ידו למסור את הפתק לידו של הרבי, ואולם הרבי מורה לו להניח את הפתק על השולחן. ידו של החסיד נשארת באוויר, מושטת בתחינה, אך על פני הרבי ארשת רצינית, והוא ממתיך שהחסיד יניח את הפתק על השולחן. החסיד קלט היטב את משמעות הדבר. ראשו נעשה סחרחר עליו וחושיו התערפלו. כשהוא משרך את רגליו אך בקושי, הצליח למצוא את דרכו החוצה מן החדר. תקווה הגדולה נגזרה.

הגיע ליל שמיני עצרת. עומד החסיד בתוך מאות החסידים הצובאים על בימת הרבי, וליבו שבור. שמחת התורה אופפת את הכול. זקנים וצעירים רוקדים בעוז, והרבי מנצח על השמחה. אך החסיד שלנו אינו מסוגל להזיז את רגליו. מחשבותיו נשארות אל הנעשה בביתו ובמשפחתו. ושוא, עוברת בו מחשבה נוראה, כבר אירע הנורא מכול...

ופתאים התעשת והחל לומר לעצמו: "חסיד אתה? הלוא שמחת תורה היום! כיצד תערבב את צורך האישי עם שמחת החג? הטל את עצמך אל תוך ים השמחה ויהי מה". לא הניח עוד למחשבותיו הקודרות להשבית את השמחה, ותיכף הצטרף למעגל הרוקדים. חיש מהר נבלע במעגלי הרוקדים, מחבק את ספר התורה, עיניו עצומות וכל-כולו שרוי בשמחה עילאית. כך רקד בשני ימי החג, והסיח את דעתו ממחלת בנו האהוב.

יצאו החגים, והרבי פנה לקבל את אורחיו הרבים קודם שובם לבתיהם. בין הבאים היה גם החסיד שלנו, שבא לקבל את ברכת הדרך. על בנו כבר לא הזכיר דבר. ברור היה לו כי עליו לקבל את הגזירה באהבה.

הפעם קיבלו הרבי בפנים מאירות ואמר: "בפעם הראשונה שנכנסת וביקשת בעבור בנך, לא ראיתי שום דרך להצילו; ואולם כאשר בשמחת תורה התעלית על עצמך, הגברת את הנשמה על הגוף ושמחת בשמחת התורה באמת - קרעת את גזר הדין ובנך יצא מהמשבר ורפואתו קרובה לבוא!".

את הסיפור הזה סיפר הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק) מליובאוויטש, ואמר: בחסיד הזה נתקיים המאמר 'שמחה פורצת גדר'.

השולחן. עיניו הדומעות כאילו אינן רואות את הנעשה סביבו. ליבו המכווץ רחוק לגמרי משמחת החג. מועד ה'יחידות' קרב, והחסיד עומד דרוך ומוכן ליד מפתן חדרו של הרבי, ספר התהילים בידו האחת ופתק הבקשה בידו השנייה.

מקובל היה בין חסידים, כי אם הרבי לוקח בידו

כאשר יצאת מגדרך קרעת את גזר הדין. ציור: זלמן קליימן

**ידעו חסידים שאם הרבי
לוקח בידו את הפתק מיד
הנכנס, תבוא הישועה,
אך אם הרבי מורה להניח
על השולחן, סימן הוא
שאפסה תקווה**

את הפתק מיד הנכנס, אזיי תבוא הישועה, אך אם הרבי אינו מושיט את ידו לקחת את הפתק אלא מורה להניחו על השולחן, סימן הוא כי אפסה

הבעת פניו של הרופא שעמד ליד מיטת הילד הייתה קפואה. בימים האחרונים ביקר אותו כמה וכמה פעמים, נתן תרופות והמליץ על דרכי טיפול, אך מצבו של הילד החמיר והלך. הורי הילד ציפו בחרדה למוצא פיו של הרופא, אך זה מיטע במילים והסתפק בהבעת איחול לרפואה שלמה.

ההורים הבינו כי מחלת בנם אנושה, וכי הרופא מרים ידיים. מתברר שרק נס ישיב את הילד לחיים בריאים.

האב נמנה עם חסידי הרבי מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש. הוא ידע כי רק דרך אחת נותרה לפניו להציל את בנו - לנסוע לליובאוויטש, לבקש את ברכת הרבי. החששות מילאו את ליבו: כיצד יוכל לעזוב את בנו ואת משפחתו, בשעה שאינו יודע מה יהיה ביום המחר? אך באין ברירה נפרד בלב כבד מבנו וממשפחתו ויצא למסעו.

הנסיעה ארכה כמה ימים, ולקראת חג הסוכות הגיע לליובאוויטש ופנה לבית מדרשו של הרבי. ידע החסיד כי בימי החגים הרבי אינו מקבל אורחים ל'יחידות'. עמוס הוא בעבודת הקודש, בהמשכת שפע לכלל ישראל, שהרי במועדי חודש תשרי נקבעת ההשפעה לכל השנה בגשמיות וברוחניות.

ואולם שאלת חיים יש כאן. החסיד החל לדחוק בגבאי שיקבע לו בדחפיות 'יחידות' עם הרבי. תחילה השיב הגבאי: "אי-אפשר. אין איש נכנס בחגים ל'יחידות'. עליך להמתין עד אחרי החגים". החסיד, שהיה מוכן מראש לתשובה השלילית, החל להרעיק תחנונים ולדבר על ליבו של הגבאי, כי מצבו של הילד בכי רע ותקוותו היחידה היא לקבל ברכה מפי הרבי ב'יחידות'.

התרכך ליבו של הגבאי, והוא קבע לחסיד 'יחידות' באחד מימי חול המועד סוכות. ליבו הדואב והשבור של החסיד התעודד מעט, ובהתרגשות החל להתכונן לכניסתו לחדר הרבי.

אוירת החג ממלאת את החדר. נהרת שמחה על פני כולם. לחג הסוכות באו אורחים רבים, לחזות בפני רבם ברגל ולשמוע דברי חסידות חדשים מפיו. אלו, לצד בני המקום, יושבים בצוותא להתוועדויות חסידיות, אומרים 'לחיים', ומדי פעם פוצחים בשיר ויוצאים במחול.

ואילו החסיד שלנו יושב מהורהר בקצה

ישיבת בני דוד, עלי.

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב יעשי משק 72.

**הכנסה קבועה
לבית הכנסת
ל-25 שנה**

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646

בס"ד
מעגלים
אנרגיה חמה
www.magalim.co.il

DAVIDSON

בס"ד

ישי סוכות תשפ"ה ריבו

בנייני האומה י-ם

שלישי כ' תשרי 22.10
18:30 • מוכע למשכחות

השענא רבה

שלישי כ' תשרי 22.10
22:00 • מוכע נשים
בהשתתפות
הרבנית ימימה מזרחי | סיון רהב מאיר

סיום בין הזמנים

ראשון כ"ה תשרי 30.10
21:00 • מוכע לבני הישיבות

TICKCHACK.CO.IL • GLATTICKET.CO.IL
*6565

התחנה
קישור

רציתי לשאול

עם הרב ליאור עבאדה
מנהל בית חב"ד במועצה האזורית מרחבים

איך חוגגים שמחת תורה ביישובים שספגו את המתקפה הנוראה בחג אשתקד?

שאפינה אותו. נחוג את האור שכל אחד השאיר לנו, ונשאב מנקודת האור הזאת עוז ועוצמה.

גם המועצה האזורית החליטה לקיים הקפות שניות בשישה עשר היישובים שלנו. נכון, זה לא קל, אבל כולנו מבינים שאסור לנו לאפשר לאויבנו להשבית את חגיגנו ומועדינו. ספגנו מכה קשה, אבל התקיים בנו הכתוב (תהילים כט) "הָמָּה כָּרְעוּ וְנָפְלוּ, וְאֶנְחֲנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד".

נשמח בשמחת תורה על התורה שנותנת לנו כוח ועוז לעמוד בכל האתגרים שהוצבו לפנינו לאורך כל ההיסטוריה. ממלכות אדירות שעינו ורדפו אותנו – קרסו ונפלו, ואילו עם ישראל חי וקיים. כל זה בזכות הדבקות בתורה ובמסורת ישראל. זה מקור כוחנו ועוצמתנו, ואנחנו נשמח ונשאב מהחג תעצומות נפש להתגבר, לנצח, לבנות ולהפריח את כל המרחב. חג שמח!

השאלה הזאת מעסיקה את כל היישובים בעוטף עזה לאורך השנה. היא ליוותה אותנו בכל החגים, ומוכן שהיא מתעצמת לקראת שמחת תורה, שבו אירע הטבח המחריד.

לשמחתי אני רואה שהתושבים נחושים להמשיך את החיים ולחגוג את החגים למרות כל מה שקרה. הם מבינים שחגי ישראל הם מקורות כוחנו, ושנחנו זקוקים לאנרגיות של השמחה והתרוממות הרוח כדי להמשיך ולחיות ולהתחזק.

אחת המשפחות השכולות בחרה לציין את תום שנים עשר חודשי האבל באירוע עם מוזיקה וכו' וביקשה מהקהל לבחור באור ובשמחה.

אני מתגורר במושב גילת, שבו נפלו חמישה – אב ובן ועוד בחור שהיו בזיקים, חייל גולני ותצפיתנית. בהתייעצות עם המשפחות ועם ועד בית הכנסת החלטנו להקדיש הקפה לכל נופל, ולהעלות על נס נקודת אור

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

ספר תורה ואביזריו

מה עניינם ותפקידם של אביזרי ספר התורה?

חיים, על שם הפסוק (משלי ג, יח) "עץ חיים היא למחזיקים בה".

בקהילות רבות נוהגים להשתמש ב'יד' (מחווה לקריאה בצורת יד) לספר התורה, שהרי חייבים לקרוא את קריאת התורה אך ורק מתוך הספר, ו'אסור לקרוא אפילו תיבה אחת שלא מן הכתב'.

יש העושים את 'כתר התורה' משלושה כתרים מחוברים יחד, על שם המשנה (אבות ד, ג): "שלושה כתרים הן: כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות".

עניינו של 'כתר התורה' מודגש בספר הזוהר (פינחס רנ"ב) בהקשר של שמחת תורה: "ומעטרין לספר תורה בכתר דיליה". מכאן הסיק הרבי מליובאוויטש שהריקודים עם ספר התורה נעשים כשהכתר עליו, ולא כמי שנוהגים להסירו מחשש שיפול חלילה. ובפרט שה'כתר' מונח על 'עצי החיים' בדרך שאינה מניחה לו להישמט.

תשובה: בימי המשנה והתלמוד נהוג לעטוף את ספר התורה במטפחת. זה דורות רבים בקהילות אשכנז וכן במרוקו מלבישים לספר 'מעיל', תפור לפי מידתו. ברבות מקהילות ספרד משתמשים ב'תיק' (ארגז עץ או מתכת).

כשמוציאים את ספר התורה הכול חייבים לעמוד עד שיגיע למקומו או עד שיתכסה מהעיניים. יש מחמירים לעמוד מייד כששומעים את קול החזן הנושא את הספר, אף בטרם רואים אותו, ולכן יש שנהגו תללות פעמונים בכלי הקודש שמעטרים בהם את ספר התורה, וכששומעים את קול הפעמונים יודעים שהספר מתקרב וקמים. אחרים מחמירים להימנע מלתלותם, מחשש איסור השמעת קול בשבת ובחג, וכן מנהג חב"ד.

שני גלילי העץ שעליהם כרוכות יריעות ספר התורה ובהם תופסים אותו בשעת ה'הגבהה' נקראים (בקהילות אשכנז) 'עצי

מקורות: שו"ע או"ח קמ"ד, א. שלח"א, בט"ז, מ"א, שו"ע אדמו"ר הזקן ומשנ"ב. אוצר מנהגי חב"ד, אלול-תשרי, עמ' שנו. אוצר טעמי המנהגים עמ' יח, וש"נ.

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

במסתרי הבימה

94

תקציר: הרופאים נחשמים בכניסה לבית מדרשו של רבי צדוק; התלמידים חוששים מפניהם. ואז פותח יוליוס את פיו

יוליוס מעיד

גם לזאת."

התלמידים חשקו את שפתותיהם בכאב. ובכן, רבן יוחנן לא בקש על ירושלים. מדוע? האם הבין שכבר נגזרה גזירה, חלילה, ואין להשיב? ושמה העריף שאם יבקש על ירושלים הבירה ויענה בשלילה, ישאר חלילה ללא ירושלים וללא יבנה... "והיכן הוא עכשו, הרב הזה שספרת עלי?" חקר רב הרפינס את הרומאי, אבל יוליוס לא ידע. "אוכל רק לספר לכם שיום למחרת נעלם רבן יוחנן מן המזחנה, הוא ושני נערי עמו".

"גדעון ומונבז!" קרא המלמד רב הרפינס באשר, "אתה ראתה עמו שני נערים יהודים?"

"בטח!", הצהיר בששון יוליוס, ונעץ עינים משתאות ברב הרפינס. לפי השמחה של האיש הזה נראה כי הוא הוא אבי הילדים! זה האיש שאותו חפשי! עתה ידע להציל מפיו בערמה את מקומם של הילדים. מכאן ואילך הוא כבר לא צריך עזרה. מלמד הוא יוליוס ביסורים - כלומר בגרימת יסורים לזולת, כמוכן. חיוך קטנטן נתפשט לו, ליווליוס, על שפתיו. חיוך שלא נעלם מעיני רב הרפינס.

"אתה אביהם?", לא התאפק יוליוס מלשאול ורב הרפינס, מתוך תחושה לא ברורה של צורך להגן על הילדים, ענה בבטחון: "הן". גבות התלמידים הורמו בתמיהה, אף איש לא היה לסתור את דבריו. "כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו", התלחשו התלמידים ביניהם.

"התרצה כי אמסר להם דרישת שלום?", נחפז יוליוס לשאול בהתלהבות. "כמוכן, אם רק תגיד לי היכן הם עכשו".

רב הרפינס ענה לו בקרירות: "אין צורך, זה בסדר. מה שחשוב כרגע זו רפואתו של רבי צדוק. הפנסו פנימה. רבנו יקבל אתכם עכשו".

התלמידים נצטדדו ופנו את הכניסה. הרופאים נכנסו זה אחר זה לבית המדרש, סקרנים לראות את החכם היהודי, שלמענו פתחו את רגליהם עד הנה. יוליוס בקש אף הוא להכנס, ואז עצרו רב הרפינס...

"אני הייתי נוכח באהל של הקיסר", פתח יוליוס בעדותו, והם השלף בקהל. "זו הייתה פגישה מיוחדת בין אספסינוס הקיסר לבין חכם יהודי אחד, שיצא מירושלים בדרך מסתורית והגיע למחנה".

"זה רבן יוחנן בן זכאי!", צעקו התלמידים בגיל, ושמחה התפשטה בקהל. זו הייתה דרישת השלום הראשונה מרבן יוחנן בן זכאי, מאז הסתנן מחוץ לחומות לפני כמה ימים, ומאז עקבותיו לא נודעו. איש לא ידע אם עלה חפצו בידו והוא הצליח לפגוש את הקיסר, או שמא חס וחלילה קרה אחרת.

"רגע", עצרו רב הרפינס בהתרגשות, "האם בריא היה, החכם, כאשר ראית אותו?", ויוליוס מהר להשיב: "כן, הוא נראה בריא לגמרי ודבר

לפני הקיסר בעז רות. החכם הזה הוא אשר בקש מן הקיסר לשלח רופאים לרפא את הרב היהודי בירושלים. כמו אזני שמעתי זאת. והקיסר - נאות!".

אנחת רוחה פשטה בקהל. נכרים היו דברי אמת. ובכן, אין כל מניעה להכניס את הרופאים הללו פנימה. אלא שרב הרפינס עדין חש שלא הכל ברור בפירשה הזו. "אני רוצה להבין", פנה שוב אל הרופא שמולו. "אתה שמעת את כל השיחה בין השניים; החכם בקש רק על רבי צדוק? הוא לא בקש על ירושלים? אתה בטוח?"

"לא", קבע יוליוס בפסקנות. "הוא בקש על רבי צדוק זה שהזכרתם, וגם על עיר כלשהי... עיר של חכמים".

"יבנה?", קרא רב הרפינס, ויוליוס אשר: "כן. תן לי יבנה וחכמיה, ככה הוא אמר, והקיסר הסכים

דבר התורה שלי

מי הכי שמח?

בספר נחמיה מספר שכאשר בני ישראל חזרו לארץ ישראל אחרי שבועים שנות גלות בכל, חגגו את חג הסוכות בפעם הראשונה מאז מות יהושע בן נון.

וכך מספר: "ויצעו כל הקהל השבים מן השבי סכות, וישבו בסכות, כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא, ונתהי שמחה גדולה מאד".

האמנם מימי יהושע בן נון לא חגגו בני ישראל את חג הסוכות? המפרשים מסבירים שגם קדם לכן חגגו את החג, אבל העולים שמחו בחג הסוכות שמחה גדולה במיוחד.

נשאלת כאן השאלה: הלא עדין היו נתונים לשלטון זר, השלטון הפרסי, ומדוע שמחו כל כך?

כדי להבין זאת נקדים שאלה: מדוע שמחים בחג הסוכות? מדוע התורה כותבת בחג הזה שלוש פעמים את המצוה לשמח?

חג הסוכות בא אחרי ראש השנה ויום הכפורים, ואז כלנו כמו בעלי תשובה. אנחנו דומים לבן של מלה, שנשבה במלחמה, ואחרי ימים רבים בשבי חזר לארמון אביו. כמה הוא שמח!

כך כל מי שהתרחק מאביו שבשמים, ועכשו שב בתשובה, צריך להיות שרוי בשמחה גדולה.

בזמן בית המקדש היו כלם צדיקים ועבדו את אלוהים. אבל אז החלו לחטא ולהתרחק מהקדוש ברוך הוא, ולבסוף ארעו החרב והגלות.

עכשו היהודים, עם עזרא בראשם, חזרו לארץ ישראל, וכו לבנות את בית המקדש ולחגג את חג הסוכות. הם היו בעלי תשובה, כמו בן המלך שחזר מהשבי. מה הפלא ששמחתם הייתה גדולה כל כך!

(על פי תורת מנחם, כרך לח, עמ' 7)

מה רבו מעשיה'ה

אני עצלן

אלו הייתם צריכים לבחור שם לבצל חיים שזו באטיות, ישן עשר שעות ביממה, ומבילה את רב חייו על עץ אחד – איזה שם הייתם בוחרים?

נראה שהייתם קוראים לו עצלן. זה באמת שמו. ואל תתנו לעצלנות שלו להטעות אתכם – זה בעל-חיים מעניין מאוד, שחי ביערות הגשם של מרפז ודרום יבשת אמריקה.

העצלן חי כשהוא תלוי הפוך על ענפי העצים, מושיט את ידו לאט-לאט, ובעזרת הטרפרים הארוכים שלו תולש לו פרי, עלה או ענף, ולועס בשתיקה.

אחרי חצות הלילה יעצם את עיניו על העץ וישן כעשר שעות. יש לו פרווה בצבעים שמסווים אותו מפני טורפים. צפרניו החזקות מסיעות לו להאחז בענפי העצים.

רק פעם בכמה ימים העצלן יורד מהעץ כדי לעשות את צרכיו. זה הזמן שבו העצלן פגיע לטורפים. אם תזנק לעברו חית טרף, לא יהיה לו שום סכוי. המהירות הכי גדולה שהוא מסוגל 'לרוץ' היא ארבעה מטרים וחצי לדקה.

העצלן מסוגל לסובב את ראשו סיבוב שלם. זה חוסך את הצורך בתזוזה כדי לראות מה קורה סביב. גם טמפרטורת הגוף שלו נמוכה, והוא שומר את האנרגיה שלו לדברים חשובים יותר. למשל, אמו עצלנית מטפלת בתינוק שלה חצי שנה, עד שהוא לומד להסתדר על העצים. יש משפחות של כמה דורות עצלנים שחיים על אותו עץ!

לפעמים מזדמן לעצלן לצלל למים, והוא מסוגל לעצור את נשימתו ל-40 דקות – יותר מהדולפין!

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

תקציר: הפכש הבלתי-צפוי של רבי נפתלי עם האבר הפולני הוליד התפתחות מרתקת, שבסופה נשאר האבר הפגוש לא רק בלי שוק הבצלים אלא גם בלי מעיל וכובע

מאחר יותר באותו יום, ערב שבת אחר הצהריים, מחוץ לביתו של החוזה פלוגלין

הפסוק: ובוא

האיורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

כאשר מוציאים את ספר התורה מארון הקדש ונושאים אותו, חייבים כל מי שרואים זאת לעמוד על רגליהם. גם בהקפות שמחת תורה, בשעה שרוקדים עם ספרי התורה, צריך לעמוד ולכבד את התורה הקדושה.

הלכה בשבוע

ההקפות האחרונות בקיבוץ בארי

האנשים שחגגו בקיבוץ שעות לפני הטבח הנורא, שבו נרצחו ונחטפו 101 תושבים, חוזרים לרגעים שלא ישכחו לעולם. הם נחושים להמשיך ולחיות, להאמין ולשמוח

"הוחלט להקדים את ההקפות לשעה מוקדמת יותר". הרב קולא

ביטחון. כיום מצבנו בהיבט הביטחוני הוא הטוב ביותר. אין מחבלים באזור, יש אוגדות של צה"ל בעזה. ברור לנו שאין דרך לשמור על ביטחון היישובים בעוטף בלי שצה"ל יימצא היכן שהוא נמצא כיום.

שמחת תורה תשפ"ה. השנה נרקוד ונשמח במידת האפשר וגם נייחד הקפה לקיבוץ בארי ולקיבוצים הסובבים אותנו. נייחד הקפה גם לחיילים ולחטופים. בשנה שעברנו לא יכולנו לעשות את ההקפות. כולנו היינו בממ"ד. השנה נפצה את עצמנו גם בשביל השנה שעברה.

הזווית הקיבוצית. רשות הדיבור לגב' פריקר, המתגוררת בבארי 36 שנים: בשנה שעברה הקדמנו את ההקפות. באו המון אנשים ורקדו עם ספרי התורה. הילדים הורמו על כתפי המבוגרים והייתה אווירה מיוחדת מאוד. קניתי לילדים ספרי תורה קטנים וכמובן דגלים חגיגיים. הייתה שמחה שאי אפשר לתאר במילים.

הכאב. בין החוגגים בהקפות היה גם יוסי שרעבי, שנחטף בידי המחבלים ונרצח בשבי. יוסי היה מהידידים הטובים של בית הכנסת.

בדמיין חיי. בשנה האחרונה תושבי הקיבוץ מתגוררים בים המלח, ובקרוב נעבור לחצרים. בראש השנה האחרון חיילים ארגנו מניין תפילה בבית הכנסת בבארי. עדיין אין לנו מושג מה יהיה שם בשמחת תורה. אבל ברור שאנחנו צריכים להמשיך ולחיות, להאמין, לרקוד ולשמוח.

מתנת החיים. כאדם פרטי, אין לי שאלות ואיני מתלוננת. אין לי הסבר על גודל האסון ועל גודל הניסים. זכינו להינצל בנפלאות שקשה לתאר. מי שנשאר בחיים – קיבל מתנה וצריך להמשיך ולחיות, מתוך תקווה, אמונה, חזק וכמובן אחדות.

מימין: ההקפות בבארי לפני כניסת החג, אשתקד. משמאל: בית הכנסת בקיבוץ בארי

הבוקר הנורא. כיתת הכוננות שלנו, בתושייה עצומה, הצליחה להדוף את המחבלים. לצערנו הרב הם הצליחו לטבוח באכזריות 22 עובדים זרים שהתגוררו בקיבוץ. בקרב בעלומים נהרגו גם האחים סלוטקי הי"ד – חיילי מילואים מבאר-שבע, שבאו ביוזמתם ונלחמו במרצחים.

הלב בבארי. הגיעו דיווחים קשים על הנעשה בבארי. היינו מודאגים מאוד. שיחת הטלפון הראשונה שעשיתי אחרי זאת החג הייתה לגב' פריקר. היא ענתה בקול חלוש. סיפרה שניצלה בניסי ניסים, ותיארה את מה שהתחולל בקיבוץ. בימים שלאחר מכן נסעתי למלונות בים המלח, לשבת עם תושבי הקיבוץ האבלים.

ובחרת בחיים. אחרי הטבח פינו אותנו לנתניה, ורק בחודשי הקיץ התחלנו לחזור לעלומים. התושבים עברו טלטלה גדולה. כולם חוו אתגרים קשים. יש מעטים שעדיין אינם מצליחים לחזור. אנחנו עושים הכול להמשיך את החיים.

תעודת זהות. הרב עמית קולא, 66, רב קיבוץ עלומים שבעוטף עזה, בוגר ישיבת מרכז הרב. כבר חמש-עשרה שנה לפחות הוא מנהל את ההקפות בשמחת תורה בקיבוץ בארי, השוכן כשלושה קילומטרים מקיבוץ. זה קרה גם בשנה שעברה, שעות אחדות לפני הטבח הנורא.

שישו ושמחו. הקשר שלי עם קיבוץ בארי התהדק לפני כחמש-עשרה שנה, לאחר שהתבקשתי על-ידי הגב' רחל פריקר מהקיבוץ, הממונה על בית הכנסת, לתמוך בהם בתפילות ראש השנה ויום הכיפורים. לי היה חשוב שניפגש גם על רקע שמח יותר, והצעתי לצרף את שמחת תורה למסלול.

חניה. בשל חגיגות 77 שנים לקיבוץ הוחלט להקדים את ההקפות לשעה מוקדמת יותר, כדי לאפשר לעוד תושבים להשתתף בשמחה. באתי לפני החג ברכב ולא מצאתי חניה סמוכה. נאלצתי לחנות רחוק יחסית, מה שגרם לי לחפש במשך כמה דקות את בית הכנסת. בדיעבד, זה היה סיור פרידה מהקיבוץ.

שמחת תורה. ההקפות והריקודים היו כמו בכל שנה. רקדנו ושמחנו. לא הכרתי את כל הרוקדים בשמותיהם, אבל לאחר הטבח הנורא, קלטתי שכמה מהאנשים שחגגו איתנו נרצחו או נחטפו. קשה לשאת את המחשבה הזאת.

שנה טובה ובטוחה

כיסוי נרחב לטיפול התפתחות הילד*
בתוספת כ-30 ש"ח בחודש לילד

מיוחד לגבן בסד לא דורשים הצהרת בריאות!

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

ביטוח ופנסיה למנוח הורד

basad.co.il

ביטוח חיים | בריאות | פנסיה דירה | נסיעות לחו"ל | משכנתא

להצטרפות מהירה צרו קשר <
077-231-0591